

## ปกิณกะ

# วารสารภาษาไทยทางสัตวแพทยศาสตร์

นवलลอ จุลฟูปสาสน์,<sup>1</sup> พรทิพย์ อาณาประโยชน์,<sup>2</sup>

<sup>1</sup>ห้องสมุดและศูนย์สารสนเทศทางสัตวแพทย์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่  
<sup>2</sup>ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล

วารสารคือ สิ่งพิมพ์ที่ตีพิมพ์ออกมาเป็นฉบับต่อเนื่องกัน มีกำหนดออกที่แน่นอน มักมีชื่อเรียกต่างๆ กันเช่น วารสาร นิตยสาร Journal, Transaction, Bulletin กำหนดออกของวารสารหรือกำหนดระยะเวลาในการจัดพิมพ์ มีทั้งกำหนดออกรายวัน รายสัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ฉบับ รายบักษ์ รายปี เป็นต้น การนำเสนอเนื้อหาในวารสารวิชาการนำเสนอในรูปแบบของบทความซึ่งมักประกอบด้วยบทความต่อบทนิพนธ์ต้นฉบับ (original article) บทบรรณาธิการ (editorial article or leading article) บทความพินิจในวิชา (review article) เป็นต้น ตามแต่วัตถุประสงค์ของวารสารแต่ละฉบับ เพื่อความสะดวกในการค้นหาวารสารจึงต้องมีรหัสเลขสากลประจำวารสาร (International Standard Serial Number) ซึ่งเป็นรหัสแทนชื่อวารสาร รหัสนี้ International Standard Data

แห่งปารีส ประเทศฝรั่งเศสเป็นผู้ออก

ในวงการสัตวแพทยศาสตร์ประเทศไทย มีการจัดทำวารสารออกมาหลากหลาย รวมถึงจุลสาร หรือ Newsletter ด้วย ทั้งจัดทำโดยหน่วยงานภาครัฐ เช่น สถาบันการศึกษาและและภาคเอกชน เช่น สมาคมวิชาชีพ และบริษัทต่างๆ ในประเทศไทยมีวารสารทางสัตวแพทยศาสตร์จัดทำโดยสถาบันภาครัฐรวม 6 ฉบับ เป็นวารสารจัดทำโดยมหาวิทยาลัยที่มีการเรียนการสอนสาขาวิชาสัตวแพทยศาสตร์ 5 ฉบับโดยสมาคมวิชาชีพ 1 ฉบับ ดังตารางที่ 1

บทความบทความนี้จึงถือโอกาสแนะนำวารสาร “เชียงใหม่สัตวแพทยสาร” เป็นวารสารวิชาการภาษาไทยทางสัตวแพทยฉบับล่าสุดจัดทำโดยคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เข้าสู่วงการวารสารทางสัตวแพทยศาสตร์

---

ติดต่อขอสำเนาบทความได้ที่ : นवलลอ จุลฟูปสาสน์, อ.บ., อ.ม., คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ต.แม่เหียะ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50100 E-mail:lbonchlp@chiangmai.ac.th

ได้รับบทความวันที่ 9 กันยายน 2545

ตารางที่ 1. แสดงวารสารภาษาไทยทางสัตวแพทยศาสตร์ที่จัดพิมพ์โดยสถาบันอุดมศึกษาและสมาคมวิชาชีพ เรียงตามปีที่จัดพิมพ์

ลำดับ ที่	ชื่อวารสาร / ISSN	กำหนดออก	เจ้าของ
	วารสารสัตวแพทย์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ Kasetsart Veterinarians ISSN 0125-516	ปีละ 3 ฉบับ	คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2	วารสารสัตวแพทย์ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์แห่งประเทศไทย The Thai Journal of Veterinary Practitioners ISSN 0857-8214	ปีละ 4 ฉบับ	สมาคมสัตวแพทย์ผู้ประกอบการ บำบัดโรคสัตว์แห่งประเทศไทย
3	วารสารสัตวแพทยศาสตร์ มช. KKU. Vet. Journal ISSN 0858-2297	ปีละ 2 ฉบับ	คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
4	เวชศาสตร์สัตวแพทย์ The Thai Journal of Veterinary Medicine ISSN 0125-6491	ปีละ 4 ฉบับ	คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
5	สัตวแพทยสาร Journal of the Veterinary Medical Association Under the Royal Patronage ISSN 0125-0620	ปีละ 3 ฉบับ	สัตวแพทยสมาคมแห่งประเทศไทย
6	เชียงใหม่สัตวแพทยสาร	ปีละ 1 ฉบับ	คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ในการค้นหาบทความในวารสารภาษาไทยทางสัตวแพทย์ภายใต้หัวข้อที่ต้องการมีคู่มือที่ช่วยค้นหาได้สะดวกและรวดเร็วตรงกับความต้องการมากที่สุดทั้งยังสามารถค้นหาได้ทาง Internet โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย จัดทำโดยห้องสมุดของสถาบันการศึกษาต่างๆ เช่น ห้องสมุดและศูนย์เอกสารการสัตว์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดทำฐานข้อมูลชื่อ Veterinary research in Thailand (URL=<http://161.200.35.27/vrit.html>) สำนักหอสมุดมหาวิทยาลัย

เกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จัดทำฐานข้อมูลชื่อ ThaiAgris (URL=<http://thaiagris.lib.ku.ac.th>) ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจัดทำฐานข้อมูลชื่อ Thai Index Medicus (URL=<http://md3.md.chula.ac.th/thaiim.html>)

ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลจัดทำฐานข้อมูลชื่อ Thai Medical Index (URL=<http://www.medlib.si.lib.mahidol.ac.th>) สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

จัดทำฐานข้อมูลบรรณานุกรมวารสารภาษาไทย (URL=<http://webislib.lib.cmu.ac.th>)

ในปี พ.ศ. 2523 พรทิพย์ อาณาประโยชน์ ได้จัดทำวิทยานิพนธ์เพื่อเสนอตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เรื่อง การประเมินคุณค่าของวารสารไทยทางการแพทย์ ผู้เขียนวิทยานิพนธ์ได้สร้างเกณฑ์มาตรฐานการประเมินคุณค่าวารสารแล้วนำวารสารทางการแพทย์และสาขาที่เกี่ยวข้องเข้าประเมินรวม 85 ชื่อเรื่อง ในจำนวนนี้เป็นวารสารวิชาการทางการแพทย์รวม 54 ชื่อเรื่อง วารสารทั่วไปรวม 30 ชื่อเรื่อง ในจำนวนนี้มีวารสารทางสัตวแพทยอยู่ในกลุ่มวารสารวิชาการด้วยจำนวน 4 ชื่อเรื่อง คือ สัตวแพทยสาร เวชชสารสัตวแพทย วิทยาสารสัตวแพทย และวารสารสัตวแพทย (เนื่องจากปีที่ทำวิทยานิพนธ์ วารสารผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ และวารสารสัตวแพทยศาสตร์ มข. ยังไม่ได้รับการจัดทำ) จากผลการประเมินคุณค่าวารสารไทยทางสัตวแพทยศาสตร์ทั้ง 4 ชื่อเรื่อง ดำเนินการโดย ผู้ทำวิทยานิพนธ์ปรากฏว่าวารสารสัตวแพทยได้คะแนนมากที่สุด คือ ร้อยละ 85.71 รองลงมาคือเวชชสารสัตวแพทย ได้คะแนนร้อยละ 84.13 สัตวแพทยสารได้คะแนนร้อยละ 79.37 และวิทยาสารสัตวแพทยได้คะแนนร้อยละ 68.25 ดังแสดงในตารางที่ 2

จากปีที่พรทิพย์ ทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ จนถึงปัจจุบันเป็นเวลา 22 ปี ดังนั้นเพื่อให้การประเมินคุณค่าวารสารเป็นปัจจุบันและได้

ทราบถึงพัฒนาการของวารสารทางสัตวแพทยดังกล่าว ผู้เขียนบทความจึงได้นำเกณฑ์การประเมินผลวารสารไทยทางการแพทย์ที่พรทิพย์ทำไว้แล้วมาทำการประเมินวารสารไทยทางสัตวแพทยศาสตร์อีกครั้งหนึ่ง โดยนำวารสารฉบับแรกของปี พ.ศ. 2545 ทั้ง 4 ชื่อเรื่อง รวมกับวารสารที่ได้รับการจัดพิมพ์ขึ้นใหม่หลังการทำวิทยานิพนธ์อีก 2 ชื่อเรื่องคือ วารสารสัตวแพทยผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ และวารสารสัตวแพทยศาสตร์ มข. มาทำการประเมินด้วยผลการประเมินปรากฏว่าวารสารทั้ง 4 ชื่อเรื่องได้รับคะแนนเพิ่มขึ้นทุกชื่อเรื่อง และวารสารที่จัดพิมพ์ขึ้นใหม่ได้คะแนนสูง ดังแสดงในตารางที่ 3

จากผลการประเมินสามารถบรรยายเหตุผลหรือรายละเอียดที่ทำให้วารสารทั้ง 5 ชื่อเรื่อง ซึ่งปัจจุบันยังจัดทำอยู่ ได้คะแนนตามเกณฑ์การประเมินคุณค่าวารสารไทยทางการแพทย์ได้ดังต่อไปนี้

**ตารางที่ 2.** แสดงผลการประเมินคุณค่าวารสารภาษาไทยทางสัตวแพทยศาสตร์เรียงตามลำดับอักษรชื่อวารสารเมื่อปี พ.ศ. 2523\*

ลำดับที่	ชื่อวารสาร	ผลรวม คะแนนเต็ม 63 (ร้อยละ)
1	วารสารสัตวแพทย	54 (85.71)
2	วิทยาสารสัตวแพทย	43 (68.25)
3	เวชชสารสัตวแพทย	53 (84.13)
4	สัตวแพทยสาร	50 (79.37)

\* วารสารที่ได้รับคะแนนสูงสุดจากวารสารวิชาการทางการแพทย์ทั้งหมด 54 ชื่อเรื่องได้ร้อยละ 93.65 วารสารที่ได้รับคะแนนต่ำสุดได้ร้อยละ 55.56

**ตารางที่ 3.** เปรียบเทียบผลการประเมินคุณค่าวารสารภาษาไทยทางสัตวแพทยศาสตร์ เมื่อปี พ.ศ. 2523 และปี พ.ศ. 2545 เรียงตามลำดับอักษรชื่อวารสาร

ลำดับที่	ชื่อวารสาร	คะแนน		ร้อยละ	
		ปี 2523	ปี 2545	ปี 2523	ปี 2545
1	วารสารสัตวแพทย์	54	59	85.75	93.65
2	วารสารสัตวแพทย์ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์	-	59	-	96.65
3	วารสารสัตวแพทยศาสตร์ มข.	-	61	-	96.83
4	วิทยาสารสัตวแพทย์*	43	-	68.25	-
5	เวชสารสัตวแพทย์	53	62	84.13	98.41
6	สัตวแพทยสาร	50	61	79.37	96.83

\* เป็นวารสารที่จัดทำโดยฝ่ายวิชาการนิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปัจจุบันเลิกพิมพ์

1. **ปกและหน้ารองจากปก** วารสารทั้ง 5 ชื่อเรื่องมีชื่อเต็มของวารสารที่ไปปกมีหมายเลขของปีที่หรือเล่มที่ (volume) ใหม่ มีวัน เดือน ปีที่วารสารฉบับนั้นๆ ออกเผยแพร่ มีรหัสสากลในระบบ ISSN ซึ่งใช้สำหรับทำให้การตรวจค้นหาวารสารได้สะดวก มีรายชื่อบรรณาธิการและคณะบรรณาธิการ มีการระบุหน่วยงานที่จัดออกวารสารและสำนักงานของวารสาร มีการระบุวัตถุประสงค์ในการจัดทำวารสาร ส่วนการระบุจำนวนครั้งที่ออกต่อปีมีสัตวแพทยสารเท่านั้นที่ไม่ได้ระบุ เช่นเดียวกับวารสารสัตวแพทย์ที่ไม่ได้ระบุอัตราค่าอภิกรบ จึงได้คะแนนน้อยไปชื่อเรื่องละ 1 คะแนน

2. **สารบัญ** วารสารทั้ง 5 ชื่อเรื่องมีสารบัญซึ่งปรากฏอยู่บนปกหน้า ปกหลังและหน้ารองจากปก ในสารบัญมีชื่อเต็มของบทความ และเลขหน้าที่บทความนั้นเริ่ม แต่วาร-

สารสัตวแพทย์และวารสารสัตวแพทย์ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ ไม่มีชื่อของผู้เขียนที่หน้าสารบัญ รวมทั้งไม่มีสารบัญภาษาอังกฤษด้วยจึงทำให้เสียคะแนนไป 2 คะแนน พร้อมกับวารสารสัตวแพทยศาสตร์ มข. ที่ไม่มีสารบัญภาษาอังกฤษและเสียคะแนนไป 1 คะแนน

3. **ในหน้าแรกของแต่ละบทความ** วารสารทั้ง 5 ชื่อเรื่องมีชื่อเต็มของบทความและมีชื่อของผู้เขียนทั้งหมดรวมทั้งมีที่อยู่ของผู้เขียน ซึ่งจะติดต่อได้ทางไปรษณีย์ แต่วารสารทั้ง 5 ชื่อเรื่อง ไม่มี วัน เดือน ปี ที่รับเรื่องเข้าพิมพ์ (received for publication) จึงไม่ได้คะแนน

4. **ในเรื่องลักษณะโครงสร้างของบทความวิจัย** บทความในวารสารทั้ง 5 ชื่อเรื่องมีชื่อเรื่องที่สั้น แต่สามารถครอบคลุมเนื้อหาในเรื่องได้ทั้งหมด มีชื่อเรื่องสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง มี

บทคัดย่อ หรือสาระสังเขป (abstract หรือ summary) บทนำ (introduction) วัสดุอุปกรณ์ (materials) วิธีการ (methods) ผล (results) บทวิจารณ์ (discussion) บทสรุป (conclusion) เอกสารอ้างอิง (references หรือ literature cited) มีภาคผนวก (appendix) มีเชิงอรรถ (footnotes) และคำอธิบาย (notes)

**5. หน้าใน** ในหน้าในของวารสารทั้ง 5 ชื่อเรื่อง มีชื่อวารสาร (ชื่อย่อหรือชื่อเต็ม) มีหมายเลขของเล่ม (volume) และฉบับ (number) มีวัน เดือน ปี ที่วารสารฉบับนั้นๆ ออกเผยแพร่ และมีหมายเลขของหน้า ส่วนหัวเรื่อง (running title หรือ running head) และชื่อผู้เขียนบทความซึ่งควรปรากฏที่หน้าในด้านบนหรือล่างนั้นวารสารทั้ง 5 ชื่อเรื่องไม่มี

**6. ภาพประกอบ ตาราง กราฟ แผนภูมิ** วารสารทั้ง 5 ชื่อเรื่องมีภาพประกอบ ตาราง กราฟ แผนภูมิ เหมาะสมเท่าที่จำเป็นเท่านั้น ทั้งมีความถูกต้อง ชัดเจน สวยงามและมีคำอธิบายซึ่งมีความยาวพอเหมาะไม่ยาวหรือสั้นเกินไป

**7. วิธีการอ้างอิงเอกสารในเนื้อเรื่อง** วารสารทั้ง 5 ชื่อเรื่องใช้ระบบ ชื่อ-ปี (name-and-year system) คืออ้างชื่อสกุลของผู้เขียนตามด้วยปีของเอกสารนั้น และใช้วิธีนี้วิธีเดียวตลอดบทความ

**8. ดรรชนีท้ายเล่ม** วารสารทั้ง 5 ชื่อเรื่องไม่มีการทำดรรชนีทั้งดรรชนีผู้แต่งและหัวเรื่อง

**9. การทำรายชื่อเอกสารอ้างอิง** ซึ่งต้องนำเอกสารที่ได้อ้างอิงไว้ในตัวบทความมา

รวบรวมให้ครบทุกรายการ วารสารทั้ง 5 ชื่อเรื่องนำระบบชื่อ-ปี (name-and-year system) ซึ่งใช้วิธีเรียงเอกสารตามลำดับอักษร ชื่อสกุลของผู้เขียน โดยไม่ต้องใส่ตัวเลขกำกับ

**10. หลักเกณฑ์และคำแนะนำในการเขียนบทความลงวารสาร** วารสารทั้ง 5 ชื่อเรื่อง มีหลักเกณฑ์และคำแนะนำในการเขียนบทความลงวารสารทุกฉบับ

**11. ความถูกต้องเชื่อถือได้** บทความที่ลงตีพิมพ์ในวารสารทั้ง 5 ชื่อเรื่องได้รับการพิจารณา และตรวจแก้ไขโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และเขียนอย่างมีหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ เช่น ข้อมูล หรือ เอกสารอ้างอิง เขียนอย่างมีเหตุผลทางวิชาการเป็นรากฐาน และบรรยายอยู่ในกรอบเหตุผลนั้นๆ และวารสารจัดทำโดยบรรณาธิการที่อยู่ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของวารสาร รวมทั้งบทความเป็นเอกสารที่ใช้อ้างอิงได้

**12. วิธีการเขียนและรูปแบบของการเขียน** วารสารทั้ง 5 ชื่อเรื่องใช้ภาษาชัดเจน ใช้ภาษาถูกหลักไวยากรณ์ และตัวสะกด การันต์ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน รวมทั้งใช้ศัพท์ทางเทคนิคภาษาไทยตรงกับที่บัญญัติโดยคณะบุคคลที่ทรงคุณวุฒิ เช่น ราชบัณฑิตยสถาน ถ้าเลี่ยงไม่ได้จึงใช้คำภาษาต่างประเทศในข้อความภาษาไทย ใช้ถ้อยคำถูกต้องและตรงความหมายที่ต้องการ และอยู่ในขอบเขตของวิชาการ การดำเนินเรื่องเป็นไปตามลำดับและถูกต้อง ทั้งให้ความรู้และเป็นความรู้ที่ตรงตามหัวข้อเรื่อง ถูกต้องตามหลัก

ของวิทยาศาสตร์ รวมทั้งรักษารูปแบบในการเขียนรายละเอียดต่างๆ ของบทความแบบเดียวกันตลอดทั้งเรื่อง เช่น การใช้ปีศักราช คำศัพท์ต่างๆ

**13. รูปเล่มและการพิมพ์** วารสารทั้ง 5 ชื่อเรื่องมีรูปเล่มกระจัดกระจาย หน้าปกสวยงาม สะดุดตา ใช้กระดาษพิมพ์ที่มีคุณภาพดี พิมพ์ด้วยอักษรที่สามารถอ่านได้ง่าย ชัดเจน มีการพิสูจน์อักษร (proof) อย่างถี่ถ้วน พิมพ์ไม่ผิดมาก มีหมายเลขหน้าของวารสาร เรียงตามลำดับตั้งแต่ฉบับแรกถึงฉบับสุดท้ายของปี

นอกจากนั้นเมื่อผู้เขียนได้เพิ่มหัวข้อการประเมินคุณค่าวารสารตามความเห็นของผู้เขียนและศึกษาจากวารสารทางสัตวแพทยศาสตร์ต่างประเทศแล้ว ได้หัวข้อการประเมินเพิ่มเติมอีก คือ

#### 14. หน้าแรกของบทความ

14.1. ควรมีคำสำคัญ (keywords) ต่อจาก บทคัดย่อ (abstract)

14.2. บทคัดย่อควรมีทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ

14.3. มีชื่อผู้รับผิดชอบต้นฉบับเพื่อการขอสำเนาบทความ (reprint)

**15. ชื่อวารสาร** ควรมีชื่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษด้วย

**16. มี Website** ที่ผู้อ่านสามารถดูข้อมูลวารสารได้จาก Internet

และเมื่อทำการประเมินเพิ่มเติมโดยใช้หัวข้อทั้ง 3 หัวข้อ (5 หัวข้อย่อย) ดังกล่าว ผล

ปรากฏว่ามีเพียงวารสารสัตวแพทย์ ที่ไม่มีคำสำคัญให้ในแต่ละบทความรวมทั้งไม่มีบทคัดย่อภาษาอังกฤษด้วย วารสารทั้ง 5 ชื่อเรื่องไม่มีชื่อผู้รับผิดชอบต้นฉบับเพื่อการขอสำเนาบทความ แต่มีชื่อวารสารทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และมีเพียงสัตวแพทยสารเท่านั้นที่มี website ที่ผู้อ่านสามารถอ่านวารสารได้บน internet ดังแสดงในตารางที่ 4

#### สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ

ปัจจุบันมีวารสารภาษาไทยทางสัตวแพทยศาสตร์จัดทำโดยหน่วยงานภาครัฐที่มีการเรียนการสอนทางสัตวแพทยศาสตร์ และสมาคมวิชาชีพ 6 ฉบับ ในจำนวนนี้มี 4 ฉบับที่ได้รับการประเมินคุณค่าตามเกณฑ์การประเมินคุณค่าวารสารทางการแพทย์ ที่มีผู้ทำวิทยานิพนธ์ไว้ในปี พ.ศ. 2523 ได้แก่ วารสารสัตวแพทย์ วิทยาสารสัตวแพทย์ เวชชสารสัตวแพทย์ และสัตวแพทยสาร ได้รับคะแนนร้อยละ

**ตารางที่ 4.** ผลการประเมินคุณค่าวารสารภาษาไทยทางสัตวแพทยศาสตร์ ปี 2545

ลำดับที่	ชื่อวารสาร	คะแนน (ร้อยละ) (คะแนนเต็ม 63)
1	วารสารสัตวแพทย์	60 (88.24)
2	วารสารสัตวแพทย์ ผู้ประกอบการบำบัด โรคสัตว์	61 (89.71)
3	วารสารสัตวแพทย์ ศาสตร์ มช.	64 (94.12)
4	เวชชสารสัตวแพทย์	65 (95.59)
5	สัตวแพทยสาร	65 (95.59)

85.71, 68.25, 84.13 และ 79.37 ตามลำดับ โดยหัวข้อการประเมินมีดังนี้ ปกและหน้ารอง

จากปก สารบัญ หน้าแรกของแต่ละบทความ ลักษณะโครงสร้างของบทความวิจัย หน้าใน ภาพประกอบ ตาราง กราฟ แผนภูมิ วิธีการอ้างอิงเอกสารในเนื้อเรื่อง บรรณานุกรม เอกสารอ้างอิง หลักเกณฑ์และคำแนะนำ ในการเขียนบทความลงวารสาร

ความถูกต้องเชื่อถือได้ วิธีการเขียนและรูปแบบการเขียน รูปเล่มและการพิมพ์ ผู้เขียนได้นำเกณฑ์ฯดังกล่าวมาทำการประเมินวารสารทางสัตวแพทยอีกครึ่งหนึ่งเพื่อทราบพัฒนาการของวารสารดังกล่าว ปรากฏว่าวารสารทุกชื่อได้คะแนนเพิ่มขึ้น ส่วนวิทยาสารสัตวแพทยหยุดพิมพ์ ผู้เขียนได้นำวารสารที่จัดทำหลังปี พ.ศ. 2523 อีก 2 ชื่อเรื่องมาทำการประเมินด้วย ได้แก่ วารสารผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ และวารสารสัตวแพทยศาสตร์ มข. ซึ่งก็ได้คะแนนสูงเช่นกัน ผลการประเมินคือ วารสารสัตวแพทย ได้คะแนนร้อยละ 93.65 เวชสารสัตวแพทย ได้ร้อยละ 98.41 สัตวแพทยสารได้ร้อยละ 96.83 วารสารผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ ได้ร้อยละ 93.65 และวารสารสัตวแพทยศาสตร์ มข. ได้ร้อยละ 96.83 นอกจากนั้นเมื่อเพิ่มหัวข้อเกณฑ์การประเมิน อีก 5 หัวข้อ คือ มีคำสำคัญ (keywords) บทคัดย่อควรมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ มีชื่อผู้รับผิดชอบต้นฉบับเพื่อการขอสำเนาบทความ (reprint) ชื่อวารสารควรมีชื่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษด้วย และมี Website ที่ผู้อ่านสามารถดู

ข้อมูลวารสารได้จาก Internet ทำให้วารสารทั้งหมดได้คะแนนดังนี้ วารสารสัตวแพทย ได้คะแนนร้อยละ 88.24 เวชสารสัตวแพทย ได้ร้อยละ 95.59 เท่ากันกับสัตวแพทยสารวารสารผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ ได้ร้อยละ 89.71 และวารสารสัตวแพทยศาสตร์ มข. ได้ร้อยละ 94.12

ข้อบกพร่องบางประการของวารสารในปี พ.ศ. 2545 คือ บางฉบับยังไม่ระบุจำนวนครั้งที่ออกต่อปี หรืออัตราค่าบอกรับ ไม่มีชื่อผู้เขียนที่หน้าสารบัญ ไม่มีสารบัญเป็นภาษาอังกฤษด้วย วารสารทั้ง 5 ชื่อเรื่องไม่มีวันเดือนปีที่รับเรื่องเข้าพิมพ์ ไม่มีหัวเรื่องและชื่อผู้แต่งที่หน้าในด้านบนหรือล่างของวารสาร ไม่มีการให้คำสำคัญ ไม่มีบรรณานุกรมเล่มละทุกปี ไม่มีบทคัดย่อภาษาอังกฤษ รวมทั้งไม่มีชื่อผู้รับผิดชอบการขอสำเนาบทความ

นับว่าวารสารภาษาไทยทางสัตวแพทยมีพัฒนาการดีขึ้นมาก เช่น ในเรื่องของรูปเล่ม มีขนาดกะทัดรัด น่าอ่าน เนื้อหาเป็นวิชาการที่เชื่อถือได้ใช้อ้างอิงได้ แต่ยังมีข้อเสนอแนะบางประการที่ควรปรับปรุงเพิ่มเติมให้วารสารดังกล่าวมีคุณค่ามากขึ้นได้แก่ ผู้จัดทำวารสารควรให้มีการจัดทำบรรณานุกรมเล่มละทุกปีทั้งบรรณานุกรมผู้แต่งและบรรณานุกรมหัวเรื่อง มี keywords มีบทคัดย่อภาษาอังกฤษ มีชื่อผู้รับผิดชอบในการขอสำเนาบทความ และมีการนำข้อมูลของวารสารขึ้นบน Website ที่สำคัญที่สุด ควรมีการจัดทำมาตรฐานการจัดทำวารสารเพื่อผู้ที่ จะจัดทำวารสารทางการแพทย์และสาขาที่

เกี่ยวข้องได้ยึดถือเป็นแบบอย่างหรือเป็นหลัก  
ในการจัดทำวารสารให้ได้มาตรฐานต่อไป

### บรรณานุกรม

1. คณะอนุกรรมการกลุ่มบรรณาธิการวารสาร  
วิทยาศาสตร์. คู่มือการเตรียมบทความและราย  
งานทางวิทยาศาสตร์เพื่อตีพิมพ์ในวารสาร =  
เกณฑ์มาตรฐานของวารสารการแพทย์.
2. บันลือ สโมสร. โครงการจัดตั้งศูนย์เทคโนโลยี  
และสื่อสารการศึกษาในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.  
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. นนทบุรี :  
แขนงวิชาเทคโนโลยีการสื่อสารการศึกษา สาขา  
วิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิ  
ราช; 2541.
3. ประเสริฐ ทองเจริญ. การเขียนเอกสารอ้างอิงใน  
เอกสารวิชาการทางวิทยาศาสตร์. แพทยสมาคม  
2544;30(1): 29-45.
4. ประเสริฐ ทองเจริญ. ว่าด้วยผู้พิมพ์และผู้ร่วม  
พิมพ์ในบทความทางวิชาการ. สารศิริราช2544;  
53(2):103-107.
5. พรทิพย์ อาณาประโยชน์. การประเมินคุณค่า  
ของวารสารไทยทางการแพทย์. วิทยานิพนธ์ปริญ-  
ญาอักษรศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: ภาควิชา  
บรรณารักษศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์  
มหาวิทยาลัย; 2523.
6. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ฝ่ายบัณฑิต  
ศึกษา สำนักวิชาการ. คู่มือการเขียนรายงาน  
ทางวิชาการ. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย  
สุโขทัยธรรมมาธิราช; 2536.